

odražavao je toplinu; vidjelo se da mu je stalo i onda kada je izgovorio poneku oštru riječ. Osim toga, svidjelo mi se što je nastojao svakomu dati mjesto u Zboru, dobro znajući naše sposobnosti i nesposobnosti. Usudio se povjeriti, pratiti mladenačku izloženost. Imao je u sebi josipovski očinski duh. Još pamtim korizmeno vrijeme 1988., kada mi je dao zadaću da kao solist u katedrali otpjevam psalam *Milosrdan je i milostiv Gospodin*, što baš i ne bih ocijenio visokom ocjenom«, prisjetio se mons. Šaško te naglasio da je njemu »bilo važno da bogoslovi budu dio zbora, jer se ne radi samo o pjevanju; da žive zajedništvo, da osluškuju druge, da vježbaju i bore se, pridonose cjelini. Njegovo je vođenje zbora bio prostor širi od fascikala, jer su bili uključeni životni tonovi našega odrastanja. Kasnije, kada sam se vratio sa studija i više se bavio srednjovjekovnim rukopisima, ulazio sam s don Mihom u lijepe razgovore, u zajedničko traženje odgovora, u rasprave o njegovim zanimljivim intuitivnim pa i prenagljenim zaključcima bez dovoljnih premisa. Onaj početni bogoslovski uvid dozrijeva u meni.«

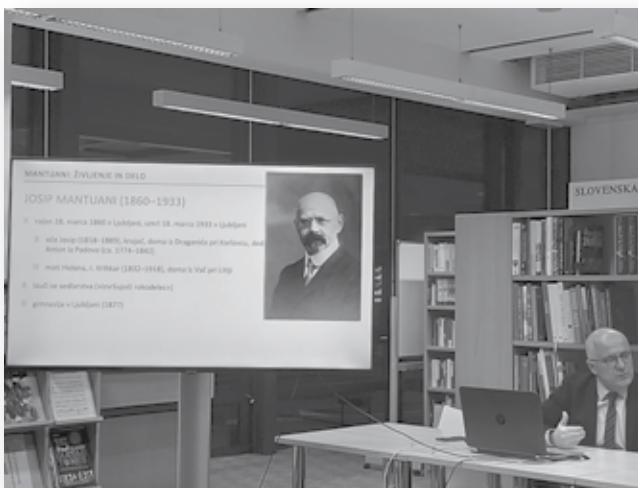
»Volio je stanke koje su zaustavljale gomilanje riječi; puno je ostalo na izrazu njegova lica, očiju, pogleda, smijeha, zabrinutosti, kritike, razočaranja. Ostao mi je u sjećanju kao čovjek otajstva šutnje i prisnosti; jednostavnosti i sigurnosti. No ta izvanjska šutnja progovarala je energijom glazbe, dirigiranja, glasnoće pjevanja. Kod njega se osjetila šutnja iz koje izranja glazba. I duhovnost. Tu zastajem, ali s napomenom da se ne sjećam da je netko poput don Miha opisao sve postaje svoga sprovoda, čuvajući tradiciju, zagrljenost s rodnim krajem i govoreći dubokom vjerom koja dohvaća sva vremena i vječnost. Tako siguran i jasan, životno, s puno ljubavi; a ljubav jest ključak koji nema dovoljno premisa; ključak u kojemu je stvarni odgovor otajstvo šutnje. Ostanimo i mi trenutak u šutnji; osluhnimo tišinu spomena u sebi,

da bi Vjerovanje sjedinilo naše živote u ljudskosti, u Crkvi, u Bogu, ne zaboravljajući da smo pozvani josipovski živjeti osjetljivost prema bližnjima, dati prostora ljepoti sna i divljenja«, zaključio je mons. Šaško.

Izvor: ika.hr

KARLOVAC

O životu i djelu Josipa Mantuanija

U Gradskoj knjižnici »Ivan Goran Kovačić« u Karlovcu 17. studenoga 2023. o životu i djelu dr. Josipa Mantuanija predavanje je održao prof. dr. Matjaž Barbo, redoviti profesor na Odsjeku za muzikologiju Filozofskoga fakulteta u Ljubljani. Predavanje je održano u okviru spomena na devedeset godina od smrti dr. Josipa Mantuanija.

Profesor dr. Matjaž Barbo predstavio je život i djelo dr. Mantuanija, počevši od osnovnih podataka o njegovu rođenju u Ljubljani 28. ožujka 1860. i smrti 18. ožujka 1933. Nakon završene javne škole, otac Josipa šalje u zanat za sedlara, ali silna želja za knjigom i znanjem vodi ga prvo u gimnaziju, potom je studirao matematiku, pravo i filozofiju, a na kraju završio na bečkom sveučilištu.

Po završetku studija i doktorata, 1893. godine, prima službu u Dunavskoj dvorskoj biblioteci u zbirci bakroreza, tri godine poslije toga uređuje glazbene ruko-

pise, a od 1898. povjereno mu je mjesto prvoga direktora samostalnoga glazbenoga odjeljka. To je vrijeme intenzivnih i izravnih kontakata s vodećim stručnjacima muzikologije tog vremena u svjetovnom smislu te tako postaje jednim od najcjenjenijih stručnjaka u toj grani.

Zbog zdravstvenih potreba svoje supruge vraća se u Ljubljano 1909. Imenovan je ravnateljem Zemaljskoga muzeja u Ljubljani i ondje ostaje do umirovljenja 1924. Po umirovljenju nastavlja predavati kao muzikolog i glazbenik na konzervatoriju sve do početka 1933. Dr. Mantuani ubraja se u krug ljudi koji su utemeljili muzikologiju u Sloveniji. Godine 1919. oformljeno je Sveučilište u Ljubljani. Njegova ideja da se ustroji i odjel za muzikologiju nije tada prihvaćena i ostvarena je tek nakon njegove smrti. Tijekom predavanja moglo se spoznati koliko je širok spektar djelovanja imao dr. Mantuani, koji se uz muzikologiju bavio i poviješću umjetnosti, arheologijom i slovenskom etnologijom (glazbe i glazbala).

O značenju dr. Mantuanija svjedoče i izrazi poštovanja u trenutku njegove smrti, a zabilježeni su i brojni izrazi sućuti udovici.

Prema riječima prof. Barbe bogatu arhivsku građu koju je dr. Mantuani sustavno uređivao i vodio, od osobne pisane korespondencije do zapisa o pripremama za predavanja na fakultetu i drugih zapisa, tek treba istražiti i predstaviti javnosti.

Predavanje u Karlovcu ostvareno je suradnjom Središnje knjižnice Slovenaca u RH i udruge »Zraka« iz Draganića koja je istraživanjem znamenitih osoba iz Draganića došla do podatka da dr. Josip Mantuani po ocu vuče korijene upravo iz njihova mjesta. Daljnjim istraživanjem spoznalo se da je dr. Mantuani svojim djelovanjem kao muzikolog ostavio velik trag na području hrvatske sakralne glazbe fotografskim prijepisom *Hrvatske crkvene pjesmarice iz 1635.*, tiskane 1915. u Zagrebu. Dr. Mantuani bio je suradnik

časopisa za sakralnu glazbu *Sveta Cecilija*, a objavljuvao je radove vezane uz povijest glazbe, koja je bila njegov cjeloživotni interes.

Andelko Vrbanek

BJELOVAR

Kolaudacija orgulja u katedrali sv. Terezije Avilske

Bjelovarsko-križevački biskup mons. Vjekoslav Huzjak predvodio je 22. studenoga 2023., na blagdan sv. Cecilije, u katedrali ispunjenoj velikim brojem svećenika i redovnika, orguljaša i voditelja župnih zborova, župljana te predstavnika kulturnoga i političkoga kruga, svečano misno slavlje s blagoslovom novih orgulja. Tom je prigodom biskupija izdala i prigodnu knjižicu s pregledom podataka o orguljama. Treba reći kako je još 2017. biskupija pokrenula nabavu novih orgulja, za čije je vođenje bio zadužen mo. Marko Đurakić, naslovni orguljaš bjelovarske katedrale i povjerenik za orgulje Bjelovarsko-križevačke biskupije, ujedno i autor idejne koncepcije novoga glazbala. Nove su orgulje naručene 2019. od austrijske radionice »Orgelbau Pieringer«, koja je uspješno završila radove i postavila novo glazbalo na pjevalište početkom ove jeseni. Johann Pieringer, vlasnik i osnivač radionice, izgradio je ne samo orgulje bjelovarske katedrale već i niz drugih diljem